Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

23 päivänä huhtikuuta 2026*

Muutoksenhaku – Henkilöstö – Palkkaus – Huollettavana olevaa lasta koskeva lisä – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen liitteessä VII oleva 2 artikla – Myöntämisedellytykset – Lisän maksamisen peruuttaminen – Aiheettomien maksujen takaisinperintä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 85 artiklan nojalla – Kumoamiskanne – Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 91 artikla – Huomioon ottaminen vääristyneellä tavalla – Sen arviointi, oliko toimi laillinen sen antamisajankohtana – Kansallisen tuomioistuimen antaman tuomion taannehtiva vaikutus – Oikeusvoima

Asiassa C-882/24 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 19.12.2024,

AL, edustajanaan R. Crăciun, advocate,

valittajana,

ja jossa vastapuolena on

Euroopan komissio, asiamiehinään T. S. Bohr ja L. Hohenecker,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Biltgen sekä tuomarit I. Ziemele, A. Kumin, S. Gervasoni (esittelevä tuomari) ja M. Bošnjak,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 20.11.2025 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomion

1 AL vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 10.4.2024 antaman tuomion AL v. komissio (T-50/22, EU:T:2024:220; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi AL:n nostaman kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan Euroopan komission 22.10.2021 tekemä päätös siltä osin kuin siinä velvoitetaan perimään takaisin tietyt rahamäärät, jotka on maksettu sellaisten lisien yhteydessä, jotka koskevat valittajan huollettavana olevia äitiä ja kolmea lasta (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asian tausta

2 Asian tausta on esitetty valituksenalaisen tuomion 2–13 kohdassa seuraavasti:

”2 Kantaja [oli] Euroopan unionin neuvoston pääsihteeristön virkamies 1.12.2007 alkaen.

3 Kantajalle myönnettiin hakemuksesta vuosina 2009–2019 useita lisiä, koska hänen äitinsä ja kolme muuta henkilöä katsottiin henkilöiksi, jotka rinnastettiin hänen huollettavanaan olevaan lapseen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VII olevan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

4 Neuvosto antoi henkilöstösääntöjen 2 artiklan 2 kohdan nojalla 13.5.2019 päätöksen (EU) 2019/792 nimittävän viranomaisen ja palvelussopimukset tekevän viranomaisen tietyn toimivallan antamisesta Euroopan komissiolle – henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimistolle (PMO) (EUVL 2019, L 129, s. 3).

5 Euroopan petostentorjuntavirasto (OLAF) ilmoitti kantajalle 22.7.2020, että hän oli vuoden 2016 lopussa aloitetun tutkimuksen kohteena, joka koski mahdollista petosta, joka liittyi hänen perheensä kokoonpanoa koskevaan ilmoitukseen ja olosuhteisiin, joissa hän oli saanut vastaavat perhelisät, sekä vastaavien perhelisien saamisen edellytyksiin.

6 OLAF ilmoitti kantajalle joulukuussa 2020, että edellä 5 kohdassa tarkoitettu tutkimus oli saatettu päätökseen. Lisäksi OLAF toimitti kantajalle ja neuvoston pääsihteeristölle kantajaa koskevan tutkimuksen loppukertomuksen sekä kaksi suositusta. Ensimmäinen suositus koski sellaisten summien takaisinperintää, jotka OLAF katsoi maksetun kantajalle perusteettomasti mainittujen lisien muodossa, ja toinen suositus koski kurinpitomenettelyn aloittamista.

7 Neuvoston nimittävä viranomainen päätti 10.2.2021 henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 3 artiklan säännösten mukaisesti aloittaa kurinpitomenettelyn kantajaa vastaan.

8 Komission henkilökohtaisten etuuksien hallinto- ja maksutoimisto (PMO) ilmoitti kantajalle 3.3.2021 päivätyllä ilmoituksella, että OLAFin suositusten johdosta aiheettomasti saadut määrät, jotka vastasivat yhteensä 142 824,71 euron määrää ilman korkoja, perittäisiin takaisin ja että kantajalla oli mahdollisuus esittää huomautuksensa kyseisestä päätöksestä 15 päivän kuluessa sen tiedoksi antamisesta. Kantaja esitti huomautuksensa PMO:lle 19.3.2021.

9 PMO ilmoitti 22.3.2021 tekemällään päätöksellä kantajalle, että OLAFin loppukertomuksen perusteella ja hänen huomautustensa analysoinnin perusteella oli päätetty panna täytäntöön 3.3.2021 päivätty ilmoitus ja antaa vastaava määräys aiheettomien maksujen takaisinperintää koskevan henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaisesti. Erityisesti on todettava, että maksetut lisät määrättiin perittäviksi takaisin:

– kantajan äidin osalta siltä osin kuin kyse on ajanjaksosta 1.10.2009–30.9.2015, kuten 22.3.2021 tehdyssä päätöksessä oli päätetty, koska äitiä ei voitu rinnastaa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun huollettavana olevaan lapseen ja koska kantaja oli tahallisesti johtanut hallintoa harhaan henkilöstösääntöjen 85 artiklan toisen kohdan mukaisesti, kun hän ei ollut ilmoittanut kyseessä olevaa lisää koskevan hakemuksen yhteydessä hänelle maksettua sotilaseläkettä

– kantajan huollettavina olevista kahdesta lapsesta (jäljempänä A ja B), joille hän oli setä avioliiton kautta ja jotka oli sijoitettu hänen luokseen sijaisperheeseen, yhden lapsen osalta ajalta 1.8.2010–31.7.2013 ja toisen lapsen osalta ajalta 1.8.2010–31.3.2013, kuten 22.3.2021 tehdyssä päätöksessä oli päätetty sijoitukseen liittyvän suhteen juridisen lopettamisen vuoksi, kun otettiin huomioon Romanian lastensuojeluviranomaisten 30.1.2013 tekemä päätös, jolla oli lopetettu sijaisperheeseen kantajan luokse sijoittamista koskevat toimenpiteet [(jäljempänä sijoittamisen lopettamista koskeva kansallinen päätös)]. Lisäksi kantaja oli tahallisesti johtanut hallintoa harhaan henkilöstösääntöjen 85 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetulla tavalla kahden lapsen sijoitusajanjakson päättymisen osalta

– sekä kantajan ottotyttären osalta (jäljempänä C), jota koskevan adoptiopäätöksen hän oli saanut 16.4.2019 romanialaiselta tuomioistuimelta, ajanjaksolta 1.3.2019–31.1.2021, ja lisien maksaminen lopetettiin 1.2.2021 alkaen, kuten 22.3.2021 tehdyssä päätöksessä oli päätetty, koska kantaja ei ollut esittänyt näyttöä C:n tosiasiallisesta elatuksesta.

10 Kantaja teki 22.6.2021 henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla valituksen 22.3.2021 tehdystä päätöksestä.

11 Kurinpitomenettelyn seurauksena neuvoston nimittävä viranomainen määräsi 27.9.2021 kantajalle henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevan 9 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisen viraltapanoseuraamuksen.

12 Komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosasto teki 22.10.2021 [riidanalaisen päätöksen].

13 Viimeksi mainitulla päätöksellään komission henkilöstöhallinnon ja turvallisuustoiminnan pääosasto hylkäsi osittain valituksen, jonka kantaja oli tehnyt 22.3.2021 tehdystä päätöksestä, ja katsoi, että perhelisien, joita kantaja sai C:n osalta, maksaminen oli lopetettava ja määräsi useiden kantajan saamien perhelisien takaisinperinnästä. Kyseinen valitus hyväksyttiin kuitenkin siltä osin kuin se koski kantajan A:n ja B:n osalta ajanjaksolta 1.8.2010–29.1.2013 saamia lisiä.”

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

3 Valittaja AL nosti tämän tuomion 1 kohdassa mainitun kumoamiskanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.1.2022 jättämällään kannekirjelmällä.

4 Valittaja esitti kanteensa tueksi viisi kanneperustetta, joista ensimmäinen koski huollettavana olevaan lapseen rinnastettavaa henkilöä koskevien yleisten täytäntöönpanosäännösten vahvistamisesta 29.4.2004 annetun neuvoston päätöksen (jäljempänä yleiset täytäntöönpanosäännökset) 4, 5, 9 ja 10 artiklan rikkomista, toinen henkilöstösääntöjen 85 artiklan rikkomista ja arviointivirhettä huollettavana olevaan lapseen rinnastettavasta valittajan äidistä maksettavan lisän osalta, kolmas luottamuksensuojan periaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista, neljäs henkilöstösääntöjen 85 artiklan rikkomista ja arviointivirhettä A:sta ja B:stä maksetun huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän osalta ja viides henkilöstösääntöjen 85 artiklan rikkomista ja C:n osalta maksetun huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän osalta tehtyä arviointivirhettä.

5 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteen kokonaisuudessaan valituksenalaisella tuomiolla.

Asianosaisten vaatimukset

6 Valittaja vaatii valituksellaan, että unionin tuomioistuin

– kumoaa valituksenalaisen tuomion

– kumoaa riidanalaisen päätöksen siltä osin kuin siinä hylätään osittain valitus, jonka valittaja on tehnyt 22.3.2021 tehdystä päätöksestä, ja

– velvoittaa komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan valittajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

7 Komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

– hylkää valituksen ja

– velvoittaa valittajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

8 Valittaja esittää valituksensa tueksi kolme valitusperustetta, joista ensimmäinen koskee yleisten täytäntöönpanosäännösten virheellistä soveltamista, toinen tosiseikkojen huomioon ottamista vääristyneellä tavalla ja muotovastaavuuden periaatteen loukkaamista sekä kolmas tuomioistuinvalvonnan puuttumista.

Ensimmäinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

9 Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin sovelsi valituksenalaisen tuomion 50 ja 51 kohdassa kannekirjelmän ensimmäiseen kanneperusteeseen antamassaan vastauksessa virheellisesti yleisiä täytäntöönpanosäännöksiä, kun se katsoi, että kustannukset, jotka valittajalle aiheutuivat äitinsä elatuksesta, oli laskettava vähentämällä paitsi äidin tulot ja äidin omistaman kiinteistön vuokra-arvo myös toisen henkilön osallistuminen hänen elatukseensa ja tulot, jotka

valittaja sai sotilaseläkkeestään. Näitä kahta viimeksi mainittua vähennystä ei nimittäin pidä tehdä yleisten täytäntöönpanosäännösten 5 artiklan 1 kohdan, jossa viitataan tiukasti huollettavana olevan henkilön tulojen vähentämiseen, nojalla vaan yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan nojalla. Tämä virhe johti siihen, että unionin yleinen tuomioistuin vahvisti hallinnon virheellisen laskelman.

10 Tätä laskelmaa on valittajan mukaan myös oikaistava, jotta voidaan ottaa huomioon 29.5.2024 tehty tuomio, jolla Tribunalul București (Bukarestin alioikeus, Romania) velvoitti valittajan äidin palauttamaan vanhuuseläkkeensä ajanjaksolta 1.11.2007–1.5.2023. Näin ollen tämän eläkkeen määrää ei olisi pitänyt vähentää kustannuksista, jotka valittajalle aiheutui äitinsä elatuksesta.

11 Komissio vaatii, että valitusperuste hylätään.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

12 Ensinnäkin on todettava, että valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se katsoi, että komissio oli soveltanut yleisten täytäntöönpanosäännösten 5 artiklan 1 kohtaa oikein, kun se oli vähentänyt hänen äitinsä elatuksesta toisen henkilön osuuden kyseisestä elatuksesta sekä valittajan saaman sotilaseläkkeen, vaikka nämä määrät olisi pitänyt vähentää yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan mukaisesti.

13 Valituksenalaisen tuomion 50 kohdasta ilmenee kuitenkin, että tämä väite on perusteeton. Unionin yleinen tuomioistuin on nimittäin todennut kyseisessä kohdassa nimenomaisesti, että komissio oli vähentänyt toisen henkilön osuuden valittajan äidin elatuksesta yleisten täytäntöönpanosäännösten 6 artiklan mukaisesti ja että valittajan muut nettotulot, jotka vastaavat hänen sotilaseläkettään, oli vähennetty yleisten täytäntöönpanosäännösten 9 artiklan nojalla.

14 Toiseksi on muistutettava, että muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymysten osalta mutta ei tosiseikkojen minkään arvioinnin osalta, paitsi tilanteessa, jossa tosiseikat on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, ja että vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen toteaminen sulkee pois mahdollisuuden sellaisiin uusiin todisteisiin turvautumiseen, joita ei ole esitetty unionin yleisessä tuomioistuimessa (ks. vastaavasti tuomio 18.7.2007, Industrias Químicas del Vallés v. komissio, C-326/05 P, EU:C:2007:443, 60 kohta ja tuomio 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan v. neuvosto, C-45/15 P, EU:C:2017:402, 76 kohta).

15 Tästä seuraa, ettei valittaja voi vedota valituksensa tueksi Tribunalul Bucureștin 29.5.2024 antamaan tuomioon, joka on annettu valituksenalaisen tuomion antamisen jälkeen.

16 Jos kyseisellä tuomiolla, jolla valittajan mukaan hänen äitinsä velvoitettiin palauttamaan saamansa vanhuuseläke ajanjaksolta 1.11.2007–1.5.2023, muutettiin taannehtivasti kyseisen huollettavana olevan henkilön tuloja, se voi olla uusi seikka, joka voi muuttaa valittajalle hänen äitinsä elatuksesta edellä mainitun ajanjakson aikana maksettavien lisien laskentaa. Valittajan on, jos hän katsoo sen perustelluksi, vedottava kyseiseen seikkaan riidanalaisen päätöksen uudelleentarkastelua koskevan vaatimuksen tueksi.

17 Edellä esitetyn perusteella ensimmäinen valitusperuste on hylättävä.

Toinen valitusperuste

Asianosaisten lausumat

18 Valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 100 ja 101 kohdassa kolme oikeudellista virhettä vastauksessaan valittajan esittämään neljänteen kanneperusteeseen. Tämä valitusperuste jakautuu täten kolmeen osaan.

19 Valittaja väittää toisen valitusperusteensa ensimmäisessä osassa, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut huomioon Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antamaa tuomiota, jonka jäljennös oli kuitenkin liitetty hänen vastauskirjelmäänsä. Kun unionin yleinen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että ”Romanian tuomioistuimissa on vireillä kanne päätöksestä, jolla sijaisperheeseen sijoittaminen lopetetaan”, se otti tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, koska se ei voinut olla tietämätön siitä, että Tribunalul București oli edellä mainitulla tuomiolla päättänyt asian käsittelyn ja todennut sijoittamisen lopettamista koskevan kansallisen päätöksen ehdottoman mitättömäksi.

20 Kyseisen valitusperusteen toisessa osassa valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että sijoittamisen lopettamista koskevalla kansallisella päätöksellä oli ollut oikeusvaikutuksia tammikuusta 2013 lähtien. Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antamassa tuomiossa todettiin nimittäin, että kyseinen päätös on ehdottoman mitätön ex tunc. Lisäksi kyseinen tuomioistuin katsoi, että sijaisperheeseen sijoittamista koskeva toimenpide oli päättynyt A:n osalta 13.5.2014 ja B:n osalta 28.7.2013 kaikkine siitä seuraavine oikeudellisine vaikutuksineen.

21 Valittaja väittää kyseisen valitusperusteen kolmannessa osassa, että unionin yleinen tuomioistuin on loukannut muotovastaavuuden periaatetta katsoessaan valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, että sillä, oliko A:n ja B:n elatukseen tarkoitettu lisä myönnetty konsuliasiakirjojen vai 28.7.2010 tehdyn sijoituspäätöksen perusteella, ei ole merkitystä. Koska tämä lisä myönnettiin ja uusittiin konsulilausuntojen perusteella, valittaja väittää, että se olisi voitu peruuttaa ainoastaan konsuliasiakirjojen perusteella eikä sijoittamisen lopettamista koskevan kansallisen päätöksen perusteella.

22 Komissio toteaa ensinnäkin, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan riidanalaisen toimen laillisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella. Täten ainoastaan ne seikat, joihin komissio pystyi tutustumaan hallinnollisessa menettelyssä, on otettava huomioon. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti jättänyt ottamatta huomioon Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antaman tuomion, joka on annettu riidanalaisen päätöksen jälkeen. Ottaessaan, kuten sen pitikin, tilanteen huomioon sellaisena kuin se oli kyseinen päätöksen tekopäivänä 22.10.2021 unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut tosiseikkoja vääristyneellä tavalla huomioon todetessaan valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että Romanian tuomioistuimissa oli vireillä kanne sijoittamisen lopettamista koskevasta kansallisesta päätöksestä.

23 Toiseksi komissio katsoo, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole myöskään tehnyt oikeudellista virhettä katsoessaan, että sijoittamisen lopettamista koskevalla kansallisella päätöksellä oli ollut oikeusvaikutuksia tammikuusta 2013 lähtien, koska kyseistä kansallista päätöstä ei ollut vielä kumottu 22.10.2021 eli riidanalaisen päätöksen tekopäivänä.

24 Kolmanneksi komissio esittää, ettei valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa ole oikeudellista virhettä. Valittaja ei ole millään tavoin viitannut muotovastaavuuden periaatteeseen. Joka tapauksessa sijoittamisen lopettamista koskeva kansallinen päätös oikeuttaa kahden lapsen huollosta kyseisen päätöksen jälkeen aiheettomasti maksettujen lisien takaisinperinnän riippumatta siitä, millä asiakirjoilla kyseisestä takaisinperinnästä on päätetty.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

25 Toisen valitusperusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa, jotka on tutkittava yhdessä, valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin otti asian tosiseikat huomioon vääristyneellä tavalla, kun se ei ottanut valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa huomioon Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antamaa tuomiota, josta valittaja oli toimittanut unionin yleiselle tuomioistuimelle jäljennöksen vastauskirjelmänsä liitteenä.

26 On muistutettava, että SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan muutosta voidaan hakea vain oikeuskysymysten osalta. Näin ollen ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen määrittämään merkityksellisen tosiseikaston ja arvioimaan sitä sekä esitettyjä todisteita. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että tämä tosiseikasto ja nämä todisteet on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, niiden arviointi ei siis ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen muutoksenhaun yhteydessä harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 1.8.2025, Ranska ja komissio v. CWS Powder Coating ym., C-71/23 P ja C-82/23 P, EU:C:2025:601, 66 kohta). Vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on ilmettävä asiakirjoista selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tosiseikastoa ja todisteita (tuomio 1.8.2025, Ranska ja komissio v. CWS Powder Coating ym., C-71/23 P ja C-82/23 P, EU:C:2025:601, 67 kohta).

27 Tribunalul București kumosi sijoittamisen lopettamista koskevan kansallisen päätöksen 16.5.2022 antamallaan tuomiolla, josta on tullut lainvoimainen ja jonka valittaja toimitti unionin yleiselle tuomioistuimelle vastauskirjelmänsä liitteenä.

28 Unionin yleinen tuomioistuin totesi ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa, että ”Romanian tuomioistuimissa on vireillä kanne [sijoittamisen lopettamista koskevasta kansallisesta päätöksestä]”, vaikka se ei selvästikään voinut olla tietämätön siitä, että kyseinen päätös oli kumottu, koska Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antama tuomio oli esitetty oikeudenkäynnissä.

29 Toiseksi on niin, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion samassa kohdassa, että mainitulla päätöksellä ”on tosiasiallisesti ollut oikeusvaikutuksia tammikuusta 2013 lähtien”, vaikka oli ilmeistä, ettei kyseisellä päätöksellä ollut koskaan ollut oikeusvaikutuksia Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antaman tuomion johdosta.

30 Edellä esitetystä seuraa, että valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa esitetty oikeusriidan tosiseikkojen arviointi on ilmeisen virheellinen.

31 Komissio väittää kuitenkin, että arvioidessaan riidanalaisen päätöksen laillisuutta unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti ottanut huomioon tilanteen sellaisena kuin se oli kyseisen päätöksen tekopäivänä eikä sen näin ollen tarvinnut ottaa huomioon myöhemmin annettua tuomiota.

32 On totta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan riidanalaisen toimen laillisuutta on arvioitava toimen antamisajankohtana olemassa olleiden tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen perusteella (tuomio 7.2.1979, Ranska v. komissio, 15/76 ja 16/76, EU:C:1979:29, 7 kohta; tuomio 15.4.2010, Gualtieri v. komissio, C-485/08 P, EU:C:2010:188, 26 kohta ja tuomio 4.10.2024, García Fernández ym. v. komissio ja SRB, C-541/22 P, EU:C:2024:820, 327 kohta).

33 Kuten julkisasiamies on pääasiallisesti todennut ratkaisuehdotuksensa 50–55 kohdassa, ei kuitenkaan voida pätevästi väittää, ettei Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antama tuomio ollut seikka, joka oli olemassa riidanalaisen päätöksen antamisajankohtana, sivuuttamatta kyseisen tuomion taannehtivaa vaikutusta.

34 Kun kyseisellä tuomiolla kumottiin taannehtivasti sijoittamisen lopettamista koskeva kansallinen päätös, sillä poistettiin kyseinen päätös oikeudellisesta järjestyksestä ab initio ja palautettiin aikaisempi oikeudellinen tilanne, sellaisena kuin se oli ennen kyseisen päätöksen tekemistä, eli A:n ja B:n sijoittaminen sijaisperheeseen valittajan luokse.

35 Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin otti vääristyneellä tavalla huomioon lasten A ja B oikeudellisen tilanteen suhteessa AL:ään riidanalaisen päätöksen tekohetkellä, kun se katsoi, että sijoittamisen lopettamista koskevalla kansallisella päätöksellä oli oikeusvaikutuksia, koska sillä A:n ja B:n sijoittaminen lopetettiin, vaikka kyseinen päätös oli kumottu Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antamalla tuomiolla.

36 Vaikka komissio väittää myös, että unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt ottaa huomioon vain ne seikat, jotka saattoivat olla komission tiedossa hallinnollisessa menettelyssä, on korostettava, ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmene tällaista unionin tuomioistuinten harjoittaman laillisuusvalvonnan periaatteellista rajoitusta.

37 Unionin tuomioistuin on päinvastoin täsmentänyt, että SEUT 263 artiklassa määrätyn laillisuusvalvonnan ulottuvuus voi tietyissä tapauksissa ulottua kaikkiin kantajien esittämiin seikkoihin riippumatta siitä, ovatko ne tehtyä päätöstä edeltäviä vai sen jälkeisiä seikkoja ja onko ne esitetty aiemmin hallinnollisessa menettelyssä vai ensimmäistä kertaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltävänä olevan kanteen yhteydessä, jos näillä viimeksi mainituilla seikoilla on merkitystä valvottaessa sitä, oliko riidanalainen päätös laillinen sen tekohetkellä (ks. analogisesti tuomio 21.1.2016, Galp Energía España ym. v. komissio, C-603/13 P, EU:C:2016:38, 72 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

38 Kyseistä ratkaisua voidaan soveltaa käsiteltävänä olevaan asiaan. Yhtäältä on niin, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että henkilöstösääntöjen 91 artiklassa säädetyn oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn tarkoituksena on mahdollistaa sovintoratkaisu virkamiehen ja hallinnon välisessä erimielisyydessä eikä sen tarkoituksena ole rajata mahdollista oikeudenkäyntivaihetta ehdottomalla ja lopullisella tavalla, kunhan kanteessa ei muuteta valituksen syytä eikä kohdetta (ks. vastaavasti tuomio 7.5.1986, Rihoux ym. v. komissio, 52/85, EU:C:1986:199, 12 kohta ja tuomio 29.1.2026, PB v. SBR (Uudelleenluokittelun tekemättä jättämistä koskeva päätös), C-727/23 P, EU:C:2026:58, 50 kohta).

39 Toisaalta on niin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 70 ja 71 kohdassa, että henkilöstösääntöjen 85 artiklan asiayhteydessä valitus mahdollistaa muun muassa sen, että hallinto voi saada selvennyksiä kyseisen artiklan soveltamisen edellytyksistä ja siten välttää oikeussuojakeinojen käyttämisen. Vaatimus, jonka mukaan valittajan olisi saatettava asia

uudelleen hallinnon käsiteltäväksi, jotta hän voisi vedota unionin yleisessä tuomioistuimessa tuomioon, jossa todetaan riidanalaisen päätöksen tekohetkellä olemassa olleet tosiseikat, olisi kuitenkin tämän tavoitteen vastainen.

40 Edellä esitetystä seuraa, että toisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hyväksyttävä.

41 Toisen valitusperusteen kolmannessa osassa valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa jättänyt huomiotta muotovastaavuuden periaatteen katsoessaan, että nimittävä viranomainen oli voinut laillisesti päättää peruuttaa lisän A:n ja B:n elatuksen osalta sijoittamisen lopettamista koskevan kansallisen päätöksen perusteella, vaikka nimittävä viranomainen oli myöntänyt ja uusinut tämän lisän konsuliasiakirjojen perusteella.

42 Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 2 artiklan 1 kohdassa asetetaan kuitenkin huollettavana olevasta lapsesta maksettavan lisän saamisen edellytykseksi ainoastaan aineellinen edellytys eli yhden tai useamman lapsen tosiasiallinen elatus, eikä siinä edellytetä, että päätös tämän lisän myöntämisestä tehdään tiettyjen asiakirjojen perusteella. Näin ollen myöskään kyseisen lisän peruuttamista koskevan päätöksen tekeminen ei ole sidottu tällaiseen vaatimukseen.

43 Näissä olosuhteissa unionin yleinen tuomioistuin on perustellusti katsonut valituksenalaisen tuomion 101 kohdassa, että A:n ja B:n elatuksesta maksettujen lisien takaisinperinnän laillisuuden kannalta ei ole merkitystä sillä, minkä asiakirjojen perusteella nämä lisät on myönnetty.

44 Tästä seuraa, että toisen valitusperusteen kolmas osa on hylättävä.

Kolmas valitusperuste

Asianosaisten lausumat

45 Valittaja väittää, että valituksenalaisen tuomion 120 kohta korostaa sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole harjoittanut puolueetonta ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa sen näytön osalta, jonka valittaja on esittänyt C:n elatuksesta aiheutuneiden menojensa oikeellisuudesta.

46 Esittääkseen näyttöä tästä elatuksesta valittaja toimitti nimittävälle viranomaiselle hallinnollisen menettelyn aikana kaikki tiliotteet pankkitilistään todistaakseen tehdyt tilisiirrot sekä C:n pankkitilin tiliotteet, joista ilmeni valittajan hänelle suorittamat tilisiirrot. Nimittävä viranomainen pyysi kuitenkin kyseisen menettelyn aikana C:n pankkitilin tietojen antamista täydellisinä sen määrittämiseksi, oliko huollettavana olevasta lapsesta maksettavaa lisää käytetty yksinomaan ja tosiasiallisesti kyseisen lapsen elatukseen. Valittaja ei kuitenkaan noudattanut tätä pyyntöä, koska C, josta oli tullut täysi-ikäinen, ei antanut suostumustaan näiden tietojen ilmaisemiseen.

47 Poistaakseen nimittävän viranomaisen epäilyt siitä, että C ei olisi käyttänyt omaa tiliään tai että C olisi mahdollisesti siirtänyt lisät valittajan tilille, valittaja oli C:n suostumuksen saatuaan liittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa nostamaansa kanteeseen pyydetyt tiliotteet. Niistä ilmenee selvästi, että C oli käyttänyt lisät itse ja ettei hänen tililtään ollut suoritettu mitään maksuja valittajan tilille.

48 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 120 kohdassa, että ”C:n tiliotteet eivät ole riittävä todiste sen osoittamiseksi, että kantaja on huolehtinut C:n tosiasiallisesta elatuksesta”, mutta se ei ole perustellut tätä toteamusta eikä osoittanut, mikä olisi riittävä todiste kyseisestä elatuksesta.

49 Valittaja muistuttaa, että unionin yleisen tuomioistuimen henkilöstösääntöjen soveltamisalaan kuuluvien hallintotoimien alalla harjoittamassa tuomioistuinvalvonnassa on sovitettava yhteen Euroopan unionin toimielinten harkintavalta ja henkilöstön jäsenten oikeuksien suojaaminen, jotta varmistetaan, että yksilöitä koskevat päätökset perustellaan asianmukaisesti ja että ne ovat oikeasuhteisia.

50 Komissio vaatii valitusperusteen hylkäämistä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

51 Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja riitauttaa unionin yleisen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 120 kohdassa tekemän arvioinnin niistä lisätodisteista, jotka valittaja on toimittanut kanteensa liitteenä C:n tosiallisesta elatuksesta. Kyseisen arvioinnin riittämättömät perustelut osoittavat, ettei unionin yleinen tuomioistuin ole harjoittanut puolueetonta ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa kyseisen näytön osalta.

52 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kyseisessä kohdassa, että ”kun otetaan huomioon komission riidanalaisessa päätöksessä esittämät epäilyt, C:n tiliotteet eivät ole riittävä todiste sen osoittamiseksi, että kantaja on huolehtinut C:n tosiasiallisesta elatuksesta”.

53 On todettava, että tämän perustelun perusteella on vaikea ymmärtää, miten komission riidanalaisessa päätöksessä esittämät epäilyt, vaikka kyseinen toimielin ei vielä ollut tietoinen kyseessä olevista tiliotteista, voisivat kyseenalaistaa näiden asiakirjojen todistusarvon.

54 On kuitenkin todettava, että unionin yleinen tuomioistuin on esittänyt valituksenalaisen tuomion 120 kohdan arvioinnin C:n tiliotteiden todistusarvosta vain ylimääräisenä seikkana, jota ilmaisu ”joka tapauksessa” kyseisen kohdan alkuosassa nimenomaisesti korostaa. Tämän vahvistaa se, että unionin yleinen tuomioistuin on jo ottanut valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa kantaa C:n pankkitilin riidanalaisiin tiliotteisiin.

55 Valituksenalaisen tuomion kyseisessä kohdassa unionin yleinen tuomioistuin perusteli muilla kuin kyseisen tuomion 120 kohdassa esitetyillä perusteilla kieltäytymistään ottamasta huomioon oikeudenkäynnin aikana esitettyjä C:n tiliotteita.

56 Tältä osin se muistutti, että kantaja oli kieltäytynyt toimittamasta hallinnollisessa menettelyssä kannekirjelmänsä liitteenä olevia tiliotteita. Se katsoi nimittäin yhtäältä, että hallinnon oli tukeuduttava käytettävissään oleviin tosiseikkoihin arvioidakseen tosiasiallista elatusta ja tehdäkseen päätöksen kyseessä olevasta lisästä, ja toisaalta, että se saattoi pyytää lisätietoja kantajalta, jonka oli osoitettava C:n tosiasiallinen elatus.

57 Lisäksi ja sen valituksenalaisen tuomion kohdan osalta, jota kolmas valitusperuste koskee, on muistutettava, että SEUT 256 artiklan 1 kohdan toisesta alakohdasta, Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta sekä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 168 artiklan 1 kohdan d alakohdasta ja 169 artiklan 2 kohdasta seuraa, että valituksessa on ilmoitettava täsmällisesti sekä se, miltä kaikilta osin valituksenalaisen tuomion

kumoamista vaaditaan, että ne oikeudelliset perustelut, joihin erityisesti halutaan vedota tämän vaatimuksen tueksi (tuomio 18.12.2025, Hamoudi v. Frontex, C-136/24 P, EU:C:2025:977, 54 kohta).

58 Kolmannessa valitusperusteessa ei kuitenkaan arvostella millään tavalla valituksenalaisen tuomion 119 kohdassa esitettyjä arviointeja tai niiden perusteluita. Näin ollen tätä valitusperustetta on arvioitava siten, että se koskee ainoastaan valituksenalaisen tuomion 120 kohtaa.

59 Tästä syystä valittajan argumentaatio ei riitä osoittamaan, ettei unionin yleinen tuomioistuin olisi harjoittanut puolueetonta ja tehokasta tuomioistuinvalvontaa kannekirjelmän liitteenä olevien C:n tosiasiallista elatusta koskevien lisätodisteiden osalta tai että se olisi perustellut riittämättömästi näiden todisteiden hylkäämisen.

60 Tästä seuraa, että kyseinen argumentaatio on tehoton ja että kolmas valitusperuste on näin ollen hylättävä.

61 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ainoastaan toisen valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa on hyväksyttävä. Koska nämä kaksi osaa kohdistuvat unionin yleisen tuomioistuimen neljänteen kanneperusteeseen antamaan vastaukseen, valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava siltä osin kuin siinä on hylätty tämä neljäs kanneperuste ja valitus on hylättävä muilta osin.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

62 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että jos unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi joko palauttaa asian unionin yleisen tuomioistuimen ratkaistavaksi tai itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.

63 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin voi ratkaista asian, joka on ratkaisukelpoinen, lopullisesti.

64 Kuten tämän tuomion 61 kohdasta ilmenee, sillä, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion osittain, kyseenalaistetaan viimeksi mainittu tuomio ainoastaan siltä osin kuin siinä on hylätty neljäs kanneperuste. Näin ollen unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi kyseisen kumoamisen jälkeen jäävän oikeusriidan kohde rajoittuu kyseisessä neljännessä kanneperusteessa esitettyyn riidanalaisen päätöksen riitauttamiseen (ks. analogisesti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX, C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 138 ja 139 kohta).

65 Neljännellä kanneperusteellaan, sellaisena kuin valittaja on sitä täydentänyt vastauskirjelmässään, valittaja väittää muun muassa, että kun otetaan huomioon Tribunalul Bucureștin 16.5.2022 antama tuomio, jolla kumottiin sijoittamisen lopettamista koskeva kansallinen päätös, jolla Romanian lastensuojeluviranomaiset olivat lopettaneet lasten A ja B sijoittamisen sijaisperheeseen valittajan luokse, komissio ei voinut vaatia valittajaa palauttamaan hänelle maksettuja lisiä, jotka hän oli saanut A:n elatuksen perusteella ajanjaksolta 1.2.2013–31.7.2013 ja B:n elatuksen perusteella ajanjaksolta 1.2.2013–31.3.2013.

66 Ensinnäkin tämän tuomion 34 kohdassa on todettu, että Tribunalul Bucureştin 16.5.2022 antaman tuomion nojalla lasten A ja B on katsottava jääneen valittajan luokse sijaisperheeseen 30.1.2013 jälkeen.

67 Toiseksi kyseisestä lainvoimaisesta tuomiosta ilmenee, että sijaisperheeseen valittajan luokse sijoittaminen päättyi A:n osalta 13.5.2014 ja B:n osalta 28.7.2013.

68 Näin ollen komissiolla ei ollut perusteita määrätä valittajalle A:n elatuksesta ajanjaksolta 1.2.2013–31.7.2013 ja B:n elatuksesta ajanjaksolta 1.2.2013–31.3.2013 maksettujen perhelisien takaisinperinnästä.

69 Valituksenalainen tuomio on näin ollen kumottava tältä osin.

Oikeudenkäyntikulut

70 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdassa määrätään, että jos valitus hyväksytään ja unionin tuomioistuin itse ratkaisee riidan lopullisesti, se tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

71 Työjärjestyksen 138 artiklassa, jota sovelletaan työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla valituksen käsittelyyn, määrätään seuraavaa:

”1. Asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

2. Jos hävinneitä asianosaisia on useita, unionin tuomioistuin ratkaisee, miten kulut on jaettava näiden asianosaisten kesken.

3. Jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Unionin tuomioistuin voi kuitenkin päättää, että asianosainen vastaa omien kulujensa lisäksi osasta toisen asianosaisen kuluja, jos tämä on perusteltua asiassa ilmenneiden seikkojen vuoksi.”

72 Käsiteltävänä olevassa asiassa AL on vaatinut komission velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja komissio on hävinnyt asian osittain, joten komission on vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se on velvoitettava korvaamaan puolet AL:n oikeudenkäyntikuluista sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että muutoksenhakuasteessa.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) **Unionin yleisen tuomioistuimen 10.4.2024 antama tuomio AL v. komissio (T-50/22, EU:T:2024:220) kumotaan siltä osin kuin siinä hylätään neljäs kanneperuste.**

2) **Valitus hylätään muilta osin.**

3) **Euroopan komission 22.10.2021 tekemä päätös kumotaan siltä osin, kun siinä on määrätty valittajalle A:n elatuksesta ajanjaksolta 1.2.2013–31.7.2013 ja B:n elatuksesta ajanjaksolta 1.2.2013–31.3.2013 maksettujen perhelisien takaisinperinnästä.**

4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet AL:n oikeudenkäyntikuluista ensimmäisessä oikeusasteessa ja muutoksenhakumenettelyssä.

Allekirjoitukset